Bjøvlund Plantage

Krestine Frøsig, Gørding, lærer v. Gørding Skole

I den østlige del af Bramming kommune umiddelbart syd for nuv. hovedvej A1 ligger Bjøvlund Plantage. Iflg. en nylig udgivet folder om fortidsminder i Bramming kommune er den lynggroede høj Malthøj, som findes her, en skelhøj. Malthøj er oven i købet et »trebundet skel« mellem Vejrup, Holsted og Aastrup Sogne, og det var noget helt specielt. Her kunne man begrave selvmordere, når

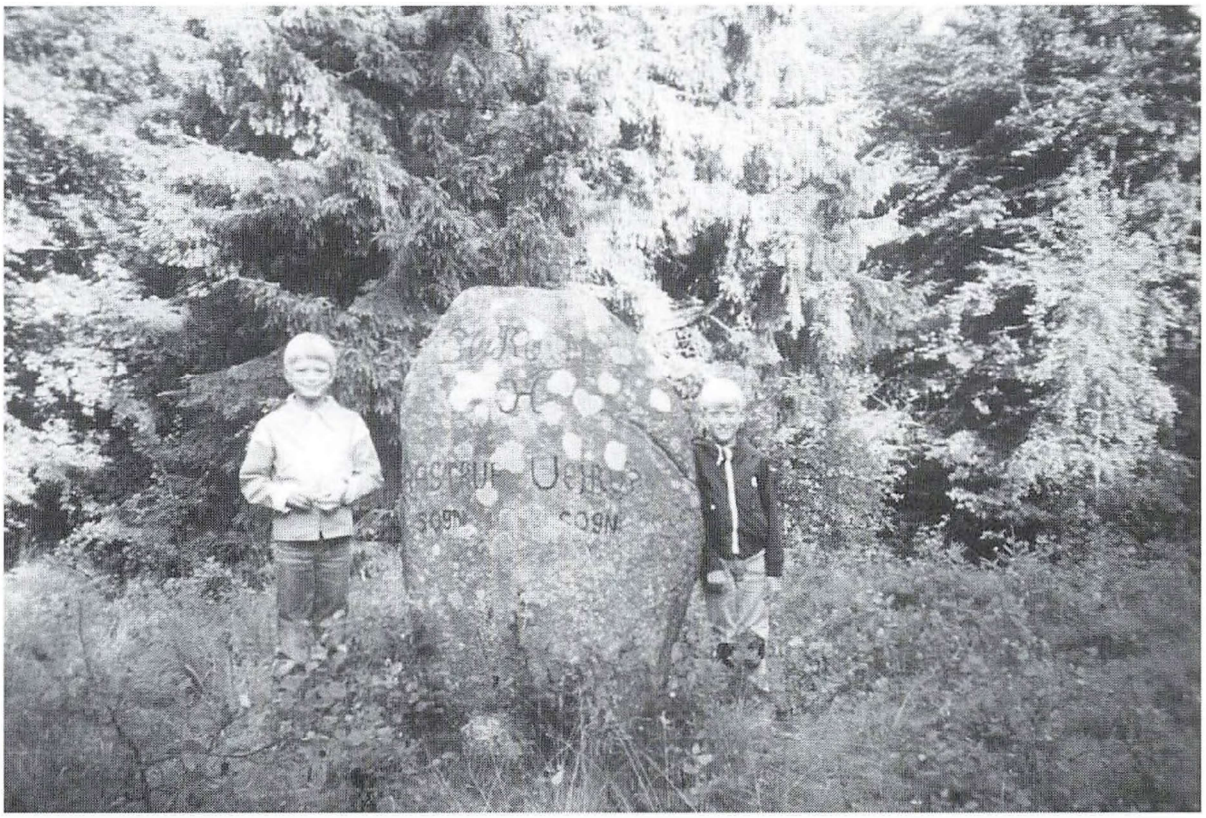

Morten Olesen, Klostergård og en en feriedreng i Bjøvlund Plantage. På stenens vestside står der: Gørding Herred, Aastrup Sogn – Vejrup Sogn. På østsiden: Malt Herred, Holsted Sogn. (Foto: Ejler Nielsen, 1988).

man ville sikre sig at, de ikke gik igen. Man kunne måske også møde Fanden og gøre aftaler med ham, men helt sikkert kunne man i midten af 1800-tallet møde »æ Bjøvlund-trold«. Hans rigtige navn var Anders Nissen, født julenat 1789 i Ølgod Sogn. Ligesom sin farfar blev han 102 år, hans far blev 103 år, altså en slægt, hvor man blev gammel. »Æ Bjøvlund-trold« blev også kaldt »Anders Kong«, og kongenavnet refererer til, at han pralede med, at hans tid-

ligere husbestyrerinde m.m. var datter af stodderkongen. Han boede i en slags hule på hedestrækningen mellem Holsted og Aastrup Sogne, når han altså var »hjemme«, – det var han nu sjældent. I sin ungdom havde han været med i Napoleonskrigene i flere år, som 95-årig hører man stadig om ham som »æ trold«, der drager rundt og handler med lidt af hvert. Handelen var måske mest for et syns skyld, i virkeligheden var folk meget mere optaget af, at han kunne spå og »mane i jorden«. Han var jo født julenat og derfor i pagt med de højere magter. »Æ Bjøvlund-trold« sov helst udendørs eller i en tom stald. Sygdomme forebyggede han med mægtige doser brændevin, som blev tilsat anselige mængder af bøndernes pibekrads. Hans klædedragt og duft var meget særpræget. Nu afdøde læge J.P. Karkov har fortalt, at »æ trold« aldrig kom i forbindelse med fattigvæsenet, men Føvlingpræsten reddede ham engang fra at fryse ihjel under en snestorm. Efter den tid var han meget velvillig indstillet over for kirken.

Der var mange originaler dengang, og som læge Karkov sagde: »Typer som »æ Bjøvlund-trold« var den tids underholdning og nyhedsformidling, og man følte sig så dejlig normal i deres selskab«.

Kilder

»Vestkysten« 1911 og 1983
»Fortidsminder i Bramming kommune«